

Man gif derpaa efter Dagsordenen til enefte Behandling af „Forflag til Lov om Fævernes Lagthing.“ (Lovforslaget findes i Anhanget Sp. 770, Fællesudvalgets Indstilling i Anhang B. Sp. 975—976).

Jovrigt var intet Ændringsforslag fremkommet, og Indstillingen fattes først under Forhandling.

Ordføreren (N. Winther): Af Betænkningen vil det ærede Thing have erfaret, at Fællesudvalget har tilladt sig at indstille, at Værdien af det Guld, hvis Bestielse er bestemt som Valgretsbetiingelse, skal fastsættes til 150 Rd.; man har altsaa modt hinanden paa Halvveien. Jeg skal forøvrigt henvise til de Grunde, der ere anførte i Fællesudvalgets Betænkning, og anbefale det høitærede Thing at gaae ind paa Forflaget.

Da ingen Flere begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved

Fællesudvalgets Forflag: At „100 Rd.“ i § 2 forandres til „150 Rd.“ i vedtoges eenstemmigt med 59 Stemmer.

Derpaa fattes Lovforslaget i dets Heelhed under Forhandling, men da Ingen begjærede Ordet, gif man strax til Afstemning, hvorved

Lovforslaget, efterat være blevet oplæst i den Form, det saaledes havde erholdt (see Anhanget), vedtoges eenstemmigt med 64 Stemmer, og det vil altsaa nu være at oversende til Statsraadet.

Formanden: Vi gaae derpaa efter Dagsordenen til 1ste Behandling af Beslutninger for Folkethingets Bekommende, betræffende den af Statsrevisoratet afgivne Beretning angaaende Statsregnskabet for 1850—51. Udvalgets Betænkning findes i Anhang B. Sp. 921 og flg., og Indstillingerne begynde Sp. 933. Det første Affnit, jeg skal sætte under Forhandling, angaaer Domainevæsenet og findes under Nr. 1. Naar vi komme til Afstemning, da skal jeg under Et lade afstemme de forskjellige Indstillinger til det samme Af-

snit, saaledes at samtlige Indstillinger f. Ex. under A. Landvæsenet, sættes under Afstemning under Et og altsaa betragtes som en heel Paragraph. Skulde imidlertid noget Medlem af Salen ønske en enkelt Indstilling under et Affnit særskilt afstemt, da maa jeg opfordre de Herrer Medlemmer til at forlange Saadant, og det skal da blive taget tilfølge.

Ordføreren (Kaiser.): Jeg skal i det Hele tillade mig at henholde mig til den Betænkning, som er afgiven af Udvalget. Hvad dette Affnit angaaer, saa har jeg med Hensyn til Detaillen deri ikke videre at bemærke, men med Hensyn til Sagens Stilling i Almindelighed anseer jeg det for min Pligt at henlede Thingets Opmærksomhed paa, at Udvalget i sin Betænkning har søgt at hævde den samme Anskuelse, som tidligere er udtalt om, hvorledes det maa forstaaes, at Rigsdagen fatter Beslutning om Regnskabet. Udvalget har ikke kunnet forstaae det anderledes, end at Meningen dermed maa være, at den endelige Afgjørelse af Regnskabet ligger i Rigsdagens Hæand. Det vilde aldeles ikke gaae an, om man her vilde fortolke Ordet „Beslutning“ paa lignende Maade, som naar Thinget ellers fatter Beslutninger, hvorved der kun skal udtales et Ønske eller en Formening; det vilde ligefrem være i Strid med Grundloven. Idet Grundloven nemlig giver Rigsdagen Medvirkning til Udgiftsbevillingen, saa følger ligefrem deraf, at den ogsaa maa sættes istand til at kontrollere den Maade, hvorpaa disse Udgifter anvendes, og den Beslutning, Thinget i saa Henseende fatter, maa altsaa være afgjørende. Hvorvidt Regjeringen vil rette sig derefter, kan Thinget ikke ligefrem udøve nogen Indflydelse paa, men Grundloven hjemler dog forskjellige Udveie, hvorved det kan fremtvinge de Resultater, som det ønsker. Med Hensyn til den Stilling, Udvalget i en anden Henseende har tænkt sig, at Rigsdagen skulde indtage ligesoverfor Regnskabet, er det ogsaa fremhævet i Betænkningen, at man antager, at idet Rigsdagen afgiver sin Beslutning over Regnskabet, saa er tillige dermed de Udgifter billigede, som ere afholdte uden Hjemmel i Finantsloven, saa at altsaa de Udgifter, hvortil der hidtil i Finants-